

Kokárda

2023 március 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha ma élne Szendrey Júlia, alighanem elsírná magát.

Az idén immár 175 éve él és virít a mellkasokon a kokárda. Az első kis, nemzeti színű pántlikát a kutatástörténet szerint Petőfiné, Szendrey Júlia forradalmi lelkesülésében 1848. március 14-e estjén készítette el, és férje

mentéjére, a szíve fölé t?zte. A költ? feleségét?l másnap több márciusi ifjú is kapott hasonló medált, amely gyorsan elterjedve id?vel a magyar nemzet egyik nevezetes jelképévé vált.

A forradalom és szabadságharc ünneplése a kokárda felt?zésével nem mindig volt magától értet?d?. A bécsi udvar csak a kiegyezés után t?rte meg a hazafiság e megnyilvánulását. Hivatalos nemzeti ünnepi rangra március 15-ét csupán 1927-ben emelték. A hatalom számára a hazaszeretet ezen ünnepe és magának a kokárdának a pusztá látványa az 50-es években már ismét rosszállást váltott ki. Például Rákosi Mátyás március 9-i születésnapja hamisra sikeredett fénnel igyekezett túlragyogni március 15-ét, amelyet vissza is min?sítettek egyszer? munkanappá. Az 1956-os forrongás idején a fiatalok '48 szellemét idézve a „forradalmi tavasz ?sszel” jelszót hangoztatva vonultak a Bem szoborhoz és t?zték kabátjuk hajtókájára a kokárdát.

Levonva a világot megrenget? 56-os történések tanulságát, Kádár János nem csupán a pesti srácoktól rettegett, hanem az egész fiatalságtól. Annál is inkább, mert ezekben az években március 15-ét már mindinkább az elnyomás elleni küzdelem szelleme lengte át. Az ideológusok boszorkánykonyháján ekkortájt kotyvasztották össze a Forradalmi Ifjúsági Napok ünnepsorozatát, '48 eszméjét a Tanácsköztársaság 1919. március 21-i kikiáltása és a felszabadulás 1945. április 4-i dátumával felöntve igyekeztek elmismásolni. (Ezekben az években terjedt el a vicc: mi a különbség a létez? és a m?köd? szocializmus között? A létez? szocializmus nem m?ködik, a m?köd? szocializmus pedig nem létezik.)

És jöttek a spontán utcai megmozdulások, amelyeket a rendszer trükkök százaival igyekezett meggátolni. A 70-es, 80-as években a Pet?fi szobornál összegy?lt tömegb?l kiváló ellenzéki szónokok hangját például a háttérben parkoló katonai teherautó hangszórója, végtelenített szalagon, egész nap a Fel-fel vitézek a csatára cím? induló dobhártyarepeszt? harsogtatásával nyomta el. A rendszert kritizáló gondolatok ily módon megsüketült fülekre találtak. (Pusztába kiáltott szavak.)

A puhuló diktatúra trükkje volt az is, hogy a veszélyt sejtet? jeles napon tömegével a f?városba vezényeltek vidéki ifjúgárdistákat, KISZ-aktivistákat, akik hivalkodó, tányérnyi, kincstári kokárdával pöffeszkedve jár?röztek a budapesti utcákon. A „mindent megjelölni annyi, mint semmit sem megjelölni” elv alapján így semlegesítették, zabolázták meg a szalagocskát a szabadság eszméje melletti hitvallásként kit?z?, netán lázadozásra hajlamos fiatalokat. 1986. március 15-én pedig a tüntet? tömeget a hatóság nagy ravaszul a Lánchídra terelte, ahol aztán gumibotos rend?rök – figyelmeztet? szándékkal – akit csak értek, jól elagyalták.

A rendszerváltás után március 15. ismét pirosbet?s ünnep, munkaszüneti nap. A kokárda azóta – szabadon – pártszimpátiától függetlenül még inkább az összetartozás, a nemzeti érzés melletti kiállás szimbóluma. Ám felvet?dik a kérdés: az EU-s pénzek megérkezését gátló brüsszeli büntet?fékezésük ismeretében mennyire hiteles a DK-s Gyurcsány-házaspár ünnepi ruháján díszelg? nemzeti szín? szalagrózsza? A hazájuk elleni ármánykodás láttán, ha ma élne Szendrey Júlia, alighanem elsírná magát.

Kruppa Géza

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló